

Exil

Ana Blandiana

Pornesc în mine în exil,
Tu ești patria mea
De care nu mai pot să mă apropii,
Tu ești țara în care m-am născut
Și am învățat să vorbesc,
Numai pe tine te cunosc în lume.
Prin ochii tăi am înotat de-atâtea ori
Ieșind pe mal cu trupul tot albastru.
De-atâtea ori am navigat prin tine
Pândind bolborositul prevestitor de hulă
Al sângelui în stare să mă înece-oricând.
Tu ești partea mea de pământ,
Numai din tine știu să mă înalț.
Stăpâne tu, împădurit
Și semănat cu lacuri,
Ținut pe care-l stăpâneam cândva
Și-n care nu mai pot să mă întorc
Din mine, din străinătatea mea,
Lasă-mă noaptea să mă mai visezi,
Să-ți trec prin somn legănător,
Lasă-te locuit de mine noaptea,
Ca genii morți, de gândurile lor.